Dosarul nr. 2-674/2025
2-25000837-48-2-03012025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 martie 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul Central
Instanța compusă din:
preşedintele şedinţei, judecător – Tatiana Capaţina
grefier – Corina Botnari, Olga Cotovițchi
cu participarea:
avocatului – Tudor Barbă

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Antoci Valentin împotriva lui Șveț Constantin privind încasarea datoriei și cererea reconvențională înaintată de Șveț Constantin împotriva lui Antoci Valentin privind declararea nulității recipisei de împrumut,

a c o n s t a t a t:

*Partea descriptivă:*
**Argumentele participanților la proces:**

La data de 27 decembrie 2024, Antoci Valentin, reprezentat de avocatul Barbă Tudor, a depus în instanța de judecată cererea de chemare în judecată împotriva lui Șveț Constantin privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, Șveț Constantin, la începutul lunii iulie 2020, s-a adresat către reclamantul Antoci Valentin cu cerința ca să-i împrumute suma de 9.000 euro pentru a rezolva problemele personale, de a procura terenuri de pământ agricol de la cetățenii din s. Voinova, r-nul Strășeni.

Reclamantul a acceptat solicitarea pârâtului și i-a împrumutat suma de 9.000 euro. În momentul primirii sumei, Șveț Constantin a întocmit personal contractul de împrumut – recipisa din data de 07 iulie 2020, prin care confirmă că a primit suma de 9.000 euro de la Antoci Valentin, pentru a rezolva problemele personale și prin urmare s-a obligat să restituie suma împrumutată în termen de un an și jumătate din producția de miere de albini.

După expirarea termenului de un an și jumătate, reclamantul de nenumărate ori, verbal, iar la data de 10 decembrie 2024, s-a adresat în scris, cu somație către Șveț Constantin, prin care a solicitat să i se restituie suma de 9.000 euro, împrumutată conform recipisei din data de 07 iulie 2020, însă solicitările au rămas fără răspuns,

fapt ce l-a determinat să se adreseze în instanța de judecată privind încasarea silită a datoriei.

În drept acţiunea a fost întemeiată în baza art.art. 1242, 1247 din Codul civil.

Reclamantul Antoci Valentin a solicitat încasarea datoriei în sumă de 9.000 euro, cât și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 5.740,18 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei (f.d. 1-3).

La data de 27 martie 2025, pârâtul Șveț Constantin, în cadrul ședinței de judecată, a depus referința la cererea de chemare în judecată depusă de către Antoci Valentin, solicitând respingerea acțiunii ca fiind una neîntemeiată, pe motivele indicate în cererea reconvențională, susținând că el nu a primit bani conform recipisei, iar cum a fost repartizată suma dată nu cunoaște. Nu recunoaște datoria, aceasta fiind o aventură de a putea exploata un om simplu (f.d. 24-25).

La data de 06 iunie 2025 Șveț Constantin, prin intermediul avocatului Bălănuță Ion, a expediat în adresa instanței cererea reconvențională împotriva lui Antoci Valentin, solicitând declararea nulității absolute a recipisei din 07 iulie 2020 întocmită și semnată de Șveț Constantin (f.d. 50-53, 68).

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că, la 07 iulie 2020, reclamantul Şveţ Constantin a întocmit şi a semnat recipisa prin care ar confirma că a primit de la pârâtul Antoci Valentin o sumă de bani în mărime de 9.000 euro şi s-a obligat să o restituie în termen de un an jumătate. Recipisa este una fictivă şi urmează a fi declarată nulă din considerentele că, reclamantul nu a negociat şi nu a avut nici o intenţie de a lua bani cu împrumut de la pârâtul Antoci Valentin şi nici nu a primit de la el suma de 9.000 euro, iar faptele expuse în recipisă nu corespund realităţii, deoarece nu a existat evenimentul de contractare a sumei de 9.000 euro şi nu a existat nici evenimentul de primire a banilor de către Şveţ Constantin de la Antoci Valentin.

În primăvara anului 2020 Şveţ Constantin a primit propunerea de la pârâtul Antoci Valentin să activeze în calitate de paznic la fostul „Lagăr Pioneresc” din satul Tătăreşti, r-nul Străşeni, ce-i aparţine ultimului. Iniţial, reclamantul Şveţ Constantin, a refuzat din motivul că era învinuit într-o cauză penală şi nu avea să reuşească cu munca. Ulterior, pârâtul Antoci Valentin i-a comunicat, că împreună cu avocaţii săi îl pot ajuta să soluţioneze problema cu cauza penală, însă, pentru aceasta este necesar să semneze o recipisă pentru suma de 9.000 euro.

Reclamantul Şveţ Constantin a acceptat propunerea, dar cu condiţia ca două schimburi de muncă să-i fie achitate lui şi concubinei sale Buhneac Galina, iar plata pentru a-1 treilea schimb, în mărime de 6.000 lei lunar, să-i fie reţinută în contul datoriei, cu ce pârâtul Antoci Valentin a căzut de acord. În continuare, reclamantul Şveţ Constantin, având încredere în spusele lui Antoci Valentin, a întocmit și a semnat recipisa în litigiu prin care ar confirma că a primit suma de 9.000 euro şi s-a obligat să-i întoarcă în termen de un an jumătate.

Reclamantul Şveţ Constantin a fost condamnat la 8 ani închisoare cu executare, iar avocatul Cojocari Oleg i-a comunicat că pârâtul Antoci Valentin nu i-a transmis careva sume de bani. Reclamantul invocă că, pârâtul intenţionat prin falsa reprezentare a realităţii, urmărind un scop meschin şi anume, de a-l recruta, fără consimţământul său, în scopul exploatării prin muncă, l-a indus în eroare şi a semnat recipisa în cauză.

Pârâtul împreună cu concubina sa Buhneac Galina, din vara anului 2020 şi până în primăvara anului 2024, sub ameninţarea cu răfuiala fizică şi şantajul pârâtului Antoci Valentina că îl va acţiona în judecată pentru încasarea sumei de 9.000 euro, indicată în recipisă, au muncit la fostul „Lagăr Pioneresc" din s. Tătăreşti, r-nul Străşeni, ce-i aparţine ultimului, fără a fi remuneraţi, cu excepţia primei luni de lucru, când pârâtul i-a achitat lui suma de 7.000 lei, iar concubinei sale, suma de 5.000 lei.

Faptul că, reclamantul a lucrat la fostul „Lagăr Pioneresc" din satul Tătăreşti, r-nul Străşeni, ce-i aparţine pârâtului Antoci Valentin, îndeplinind diferite lucrări, se confirmă prin declaraţiile martorilor Buhneac Galina, Botnari Serghei, Focşa Ion, Ţînbalist Andrei, Pînzari Ion, Mîrzenco Dumitru şi Ţîrdea Gheorghe, cât şi prin adeverinţa eliberată de Primăria satului Voinova, r-nul Străşeni nr. 77 din 25.03.2025, prin care se confirmă că, din vara anului 2020 şi până în primăvara anului 2024, reclamantul Şveţ Constantin nu s-a aflat pe teritoriul s. Voinova, localitatea unde locuieşte ultimul.

Prin urmare, se constată că recipisa în speţă este una simulată, deoarece părţile la momentul semnării acesteia, prin simulaţie au manifestat intenţia de a ascunde conţinutul real al actului juridic. Mai exact, recipisa este lovită de nulitate, întrucât s-a constatat că prin întocmirea şi semnarea acesteia de fapt s-au ascuns raporturile juridice născute în urma relaţiilor de muncă dintre salariat şi angajator, iar pe cale de consecinţă, nu a avut loc nici o tranzacţie de împrumut. Totodată prin munca nedeclarată prestată mai mult de 3 ani lui Antoci Valentin și neremunerată de ultimul, obligația născută din recipisa în litigiu a fost stinsă.

În ședința de judecată reclamantul/pârâtul Antoci Valentin, nu s-a prezentat, însă a acționat prin intermediul avocatului Barbă Tudor, care a solicitat admiterea cererii de bază și respingerea cererii reconvenționale ca fiind neîntemeiată. A menționat că recipisa a fost scrisă și semnată personal de către Șveț Constantin, acesta confirmând expres și primirea sumei de 9.000 euro drept împrumut. Argumentele expuse de către pârât sunt declarative, nefiind prezentate probe în acest sens, de către Șveț Constantin din anul 2020 până în prezent nu au fost careva adresări la organele competente pentru a proba alegațiile sale că a fost dus în eroare ca să scrie recipisa, cât și că a fost forțat de către reclamant să lucreze pentru el. Totodată din declarațiile persoanelor prezentate de către pârât, se confirmă că despre datoria pârâtului către Antoci Valentin cunoșteau toți, ce confirmă că datoria există.

În ședința de judecată pârâtul/reclamantul Șveț Constantin, a solicitat admiterea cererii reconvenționale, cu respingerea acțiunii depuse de Antoci Valentin ca fiind

neîntemeiată și neprobată. A menționat că a scris și semnat recipisa, după cum a dictat reclamantul, deoarece acesta i-a promis să îi rezolve întrebarea sa cu cauza penală, să achite avocatul în acest sens. Cu avocatul pe marginea cauzei penale nu s-a întâlnit niciodată, însă când a fost condamnat la 8 ani închisoare, a înțeles că Antoci Valentin nu a achitat pentru lucrul avocatului, dosarul la moment fiind la Curtea de Apel Centru pentru examinare. A specificat că nu a scris plângere la poliție pe acțiunile lui Antoci Valentin privind întocmirea recipiseo, nici pe faptul că a fost impus forțat să lucreze pentru el. Pe teritoriul taberei de odihnă a lui Antoci Valentin a avut și dânsul stupi de albine personale, și el avea grijă atât de albinele reclamantului, cât și de albinele sale. Persoanele ce i-au eliberat declarațiile anexate la cererea reconvențională nu au asistat la semnarea recipisei de către el, însă toți oamenii din s. Voinova și s. Tătărești cunosc despre datoria sa față de reclamant.

*Partea motivată:*

**Aprecierea instanței de judecată:**

Audiind explicaţiile participanților în proces, apreciind argumentele invocate în susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate, analizând în corespundere cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererilor înaintate în justiție, în raport cu specificul cauzei, instanţa de judecată concluzionează că, acţiunea reclamantului Antoci Valentin este întemeiată și necesită de admis, iar cererea reconvențională înaintată de către Șveț Constantin este neîntemeiată și o va respinge.

În motivarea concluziei expuse, instanţa de judecată reţine următoarele.

Conform prevederilor art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă,

nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform prevederilor art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 9 alin. (1), (2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Potrivit prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute, iar potrivit art. 858 alin. (1) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

Conform prevederilor art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Art. 992 din Codul civil prevede că, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic, iar conform art. 993 alin. (2), părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

Conform art. 312 din Codul civil, consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic. Consimţământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice şi nu este viciat. Intenția de a produce efecte juridice se determină din declarația sau comportamentul persoanei, așa cum ea a fost înțeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

În conformitate cu art. 1242 din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Potrivit art. 1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite

dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Conform art. 327 alin. (1) din Codul civil, actul juridic este nul dacă nulitatea sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes general (nulitate absolută).

Potrivit art. 328 alin. (1) din Codul civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acțiune, cît și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces.

În şedinţa de judecată s-a stabilit prezența raportului obligaţional de împrumut între părţi, anume că reclamantul, Antoci Valentin, a transmis pârâtului cu împrumut în baza recipisei suma de 9.000 euro. În baza recipisei din 07 iulie 2020 reclamantul a transmis cu împrumut pârâtului, Șveț Constantin, suma de 9.000 euro pentru ca acesta să-și rezolve problemele personale, obligându-se să restituie suma împrumutată în termen de 1 an și jumătate, din producția de miere de albine. Totodată pârâtul Șveț Constantin a indicat expres în recipisă că a primit suma de bani indicată de la Antoci Valentin (f.d. 10).

La data de 10 decembrie 2024 Antoci Valentin a expediat în adresa pârâtului Șveț Constantin somație prin care a solicitat restituirea sumei împrumutate de 9.000 euro în termen de 5 zile, în caz contrar se va adresa în instanța de judecată pentru restituirea silită a sumei (f.d. 12), însă fără careva rezultat.

Aşa fiind, deoarece s-a stabilit că pârâtul Șveț Constantin nu şi-a onorat obligaţia de restituire în termen a împrumutului bănesc, se impune încasarea forţată în beneficiul reclamantului, Antoci Valentin, a împrumutului în sumă de 9.000 euro.

Instanța de judecată apreciază critic afirmațiile pârâtului Șveț Constantin, precum că el nu a primit cu împrumut mijloacele bănești pe care reclamantul Antoci Valentin, solicită a fi încasați din contul său, în baza recipisei din data de 07 iulie 2020, dar a fost impus să întocmească și să semneze recipisa respectivă, în realitate banii nefiind primiți de el, deoarece aceste afirmații ale pârâtului sânt pur declarative și lipsite de suport probatoriu. Contrar acestor afirmații, instanța reține și faptul că din declarațiile scrise a cet. Buhneac Galina, Țîmbalist Andrei, Pînzari Ion, prezentate de pârât, aceștia confirmă că cunoșteau despre faptul că Șveț Constantin îi era dator lui Antoci Valentin.

Instanța respinge ca neîntemeiate și declarative alegațiile pârâtului referitor la faptul că dânsul lucra la obiectivele deținute de reclamant, iar din salariul care urma să îl primească, reclamantul își reținea o anumită sumă în scopul stingerii datoriei, datoria la moment fiind stinsă, or pârâtul Șveț Constantin în acest sens nu a prezentat careva probe, iar de către partea reclamantă nu a fost confirmată înțelegerea dată sau restituirea căreiva sume.

Referitor la pretenția din cererea reconvențională privind declararea nulității absolute a recipisei din 07 iulie 2020 întocmită și semnată de Șveț Constantin, instanța

reține că recipisa din 07 iulie 2020 încheiată între Antoci Valentin și Șveț Constantin, semnată de ultimul corespunde condițiilor de valabilitate ale actului juridic, totodată întrunesc cele trei elemente esențiale și anume: părțile – subiectul activ Antoci Valentin, iar cel pasiv Șveț Constantin; conținutul raportului obligațional care constă în dreptul de creanță și obligațiile corelative ale subiecţilor, precum și obiectul raportului juridic, ce reprezintă obligația creditorului Antoci Valentin de a acorda debitorului Șveț Constantin un împrumut în sumă de 9.000 euro și a debitorului Șveț Constantin de a restitui împrumutul în termen de 1 an și jumătate. Totodată, faptul întocmirii şi semnării recipisei de către Șveț Constantin a fost confirmat nemijlocit de acesta, iar actul de împrumut manifestat prin întocmirea recipisei corespunde exigenţelor legislaţiei civile referitoare la forma şi conţinutul actului juridic și temeiuri de nulitate a acestui act de împrumut nu au fost stabilite.

În susținerea opiniei enunțate, având în vedere prevederile legale sus-enunțate referitor la actul juridic civil, consimțământul de a încheia un act juridic, prevederile art. 1027 alin. (1) din Codul civil, care prevăd că contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale, instanța de judecată conchide că la încheierea recipisei din 07 iulie 2020, părțile Antoci Valentin și Șveț Constantin şi-au exprimat acordul, nefiind întrunite condiţiile vicierii consimţământului acestora asupra actului care a fost încheiat.

Or, părţile sunt libere să încheie orice contracte şi să determine conţinutul acestora, în limitele impuse de lege, de ordinea publică şi de bunele moravuri. Libertatea contractuală este corolarul juridic al libertăţii înțeles ca produs al voinței conștiente şi libere. La rândul său, libertatea contractuală, consecinţă primară a autonomiei de voință se exprimă prin posibilitatea individului de a încheia sau nu un contract. Nimeni nu poate fi forțat să intre în raporturi contractuale, nimeni nu poate forța pe celălalt să încheie un contract, dar şi invers – nimeni nu poate fi împiedicat să încheie un anumit contract. Libertatea contractuală se exprimă şi prin libertatea părţilor de a-şi alege forma contractului și de a stabili conţinutul. Dacă orice contract este just prin sine şi obligaţia se naște din voințele părţilor, este normal ca acestea să poată să îşi stabilească conţinutul şi forma de manifestare a voinței lor juridice.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată consideră că, doar afirmațiile pârâtului Șveț Constantin, precum că el nu a primit cu titlu de împrumut mijloacele bănești pe care reclamantul Antoci Valentin, solicită a fi încasați din contul său în baza recipisei din data de 07 iulie 2020, dar a fost impus să întocmească și să semneze recipisa respectivă, fiind indus în eroare precum că i se va soluționa problema sa prin intermediul avocatului reclamantului cu cauza penală care o avea în examinare, nu pot constitui drept temei de a respinge cererea de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei, deoarece în cazul în care pârâtul Șveț Constantin, afirmă că nu a primit cu titlu de împrumut careva mijloace bănești în baza recipisei din data de 07 iulie 2020, iar acest act juridic a fost întocmit și semnat în rezultatul inducerii în eroare din partea reclamantului Antoci Valentin, pârâtul Șveț Constantin a avut

dreptul și posibilitatea ca pe a parcursul a patru ani, din momentul întocmirii și semnării recipisei respective, să depună plângeri în adresa organelor de drept pentru a verifica circumstanțele în care a fost întocmită și semnată recipisa, însă pârâtul nu a putut explica în mod plauzibil de ce nu a făcut acest lucru.

Totodată, deși pârâtul prin cererea reconvențională, indică că prin munca sa nedeclarată și neachitată de către reclamant, dânsul a restituit datoria pretinsă, acest fapt nu a fost confirmat în careva mod, or potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

În context, instanța reține că pârâtul Șveț Constantin atât în explicațiile date în ședința de judecată, cât și în cererea reconvențională, se contrazice referitor la existența datoriei, specificând că nu are careva datorie față de reclamant, că nu a primit bani cu împrumut, totodată indică că prin pretinsa muncă neachitată, a restituit datoria față de reclamant.

Reieșind din conținutul prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată consideră că, pârâtul Șveț Constantin, nu a prezentat careva probe concludente și pertinente, prin care să combată circumstanţele pe care reclamantul Antoci Valentin, le invocă drept temei al pretenţiilor sale, iar din aceste motive acțiunea reconvențională cu privire la anularea recipisei din data de 07 iulie 2020, urmează a fi respinsă ca vădit neîntemeiată, cu admiterea pretenției privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Reieșind din prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ținând cont că s-a concluzionat admiterea cerințelor înaintate de reclamantul Antoci Valentin, instanța de judecată consideră necesar de a încasa din contul pârâtului în beneficiul reclamantului suma de 5.740,18 lei, cu titlu de taxă de stat (f.d. 6) și 200 lei taxa de timbru (f.d. 5), iar în total suma de 5.940,18 lei.

În conformitate cu prevederile art.art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se admite acțiunea depusă de Antoci Valentin.

Se încasează de la Șveț Contantin, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, în beneficiul lui Antoci Valentin, IDNP *****, suma datorată în mărime de 9

000 (nouă mii) euro, convertiţi în lei MD conform cursului oficial al Băncii Naţionale a Moldovei la data executării.

Se încasează de la Șveț Constantin în beneficiul lui Antoci Valentin cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 5 740 (cinci mii șapte sute patruzeci) lei 18 bani și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, iar în total suma de 5 940 (cinci mii nouă sute patruzeci) lei 18 bani.

Cererea reconvențională înaintată de către Șveț Constantin împotriva lui Antoci Valentin privind declararea nulității recipisei de împrumut, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecător Tatiana Capaţina